

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10Csp/231/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8421201947
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Bašťová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2022:8421201947.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Luciou Bašťovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava – mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XX/XX, XXX XX E. F. o zaplatenie sumy 603,24 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanej **n e p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a. s. žalobou doručenu súdu dňa 28.10.2021 žiadal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 603,24 eur s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 603,24 eur od 21.09.2021 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou ako dlžníkom uzavrel dňa 27.12.2011 zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a. s., na základe ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. 41370948. V žalobe tvrdil, že žalovanej bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80 %, ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 300,- eur a bola povinná platiť právnemu predchodcovi žalobcu štandardnú mesačnú splátku vo výške 10,- eur. Vzhľadom ku skutočnosti, že žalovaná si nespĺnila svoje povinnosti vyplývajúce jej zo zmluvy, a to ani napriek viacerým výzvam zo strany právneho predchodcu žalobcu, právny predchodca žalobcu vystavil ku dňu 03.09.2021 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.08.2021 obsahujúcim súhrn debetných položiek, a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihladnutím na vykonané úhrady žalovanej s konečným zostatkom na úhradu vo výške mínus 603,24 eur. Nakoľko si žalovaná nespĺnila povinnosť uhradiť právnemu predchodcovi žalobcu záväzok vo výške 603,24 eur, a to ani v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy, t. j. do dňa 20.09.2021, právny predchodca žalobcu si okrem nároku na zaplatenie istiny vo výške 603,24 eur uplatnil aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení právny predchodca žalobcu označil a predložil žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro zo dňa 27.12.2011 a výpis z Bankomatky Quatro.

4. Podaním doručeným súdu dňa 10.12.2021 právny predchodca žalobcu- Všeobecná úverová banka, a. s. navrhol zmenu sporových strán na strane žalobcu a žiadal, aby súd pripustil vstup spoločnosti Intrum Slovakia, s.r.o. namiesto doterajšieho žalobcu, a to z dôvodu, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok bola pohľadávka doterajšieho žalobcu ako postupcu voči žalovanej ako dlžníkovi, postúpená

tejto spoločnosti ako postupníkovi. Súd uznesením zo dňa 15.12.2021 vyhovel návrhu žalobcu a pripustil zmenu strán sporu na strane žalobcu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.04.2020.

5. Žalovanej bola žaloba s prílohami spolu s uznesením na vyjadrenie sa k žalobe doručená do vlastných rúk dňa 22.04.2022. Žalovaná v písomnom vyjadrení k podanej žalobe uviedla, že s nárokom na uhradenie 603,24 eur súhlasí, ale kvôli jej ťažkej finančnej situácii nie je schopná celú sumu uhradiť naraz. Je poberateľkou starobného a vdovského dôchodku a má aj dlh v SP, ktorý tiež spláca. Zároveň požiadala o schválenie splátkového kalendára s tým, že sumu by chcela splácať vo výške 30,- eur mesačne so splatnosťou ku 8. dňu v mesiaci. K vyjadreniu zároveň priložila potvrdenie o výplate dôchodku a úhrade dlhu vo výške 50,- eur mesačne.

6. Žalobca v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovanej uviedol, že z obsahu jej vyjadrenia je zrejmé, že táto uznala jeho nárok čo do dôvodu a výšky, a preto navrhol, aby súd rozhodol rozsudkom pre uznanie podľa § 282 Civilného sporového poriadku. Súhlasil so splácaním dlžnej sumy žalovanou v mesačných splátkach vo výške 30,- eur pod následkom straty výhody splátok v prípade neuhradenia čo i len jednej z nich.

7. Nakoľko hodnota spotrebiteľského sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,- eur, súd prejednal a rozhodol vec bez nariadenia pojednávania, pretože v konaní išlo iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán neboli sporné a o veci bolo možné rozhodnúť len na základe predložených listinných dôkazov v súlade s § 297 písm. b) Civilného sporového poriadku. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 09.09.2022, miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli v súlade s § 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku oznámené na úradnej tabuli súdu vyvesením dňa 15.08.2022 a súčasne na webovej stránke súdu. Strany sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili.

8. Súd žalobcu prostredníctvom jeho právneho zástupcu v priebehu sporu plniac si povinnosť podľa § 54a Občianskeho zákonníka ex offo skúmať, či nie je pohľadávka premlčaná, vyzval na vyjadrenie sa k otázke premlčania, vzhľadom k tomu, že z predloženého výpisu z Bankomatky Quatro vyplýva posledné čerpanie žalovanou dňa 27.07.2017, pričom žaloba bola doručená súdu až dňa 28.01.2021. Žalobca na predmetnú výzvu nereagoval.

9. Súd po oboznámení sa s obsahom žaloby a na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, ktoré tvoria súčasť spisu a vykonanie ktorých nebolo žalovanou namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné, zistil nasledovný skutkový stav:

10. Žalovaná pravdepodobne dňa 27.12.2011 (v kolónke pre vyplnenie miesta a dňa, ktorú má vyplniť klient nie je uvedený žiadny údaj) vyplnila Žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro, v ktorej ako veriteľ je označený právny predchodca žalobcu - Všeobecná úverová banka, a .s. Prijatím a schválením Žiadosti o aktiváciu Bankomatky Quatro zo strany Banky mal dôjsť k uzatvoreniu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a. s., pričom banka podpísala žiadosť dňa 27.12.2011. V časti I. žiadosti sú uvedené osobné údaje o Klientovi- žalovanej vyplnené v rozsahu meno, priezvisko, adresa, rodné číslo, číslo občianskeho preukazu a telefónne číslo, v časti II. „Údaje o zamestnaní“, kde nie sú vyplnené žiadne údaje a v časti III., ktorá je označená ako „Podmienky úveru“ je uvedený predschválený úverový rámec 900,- eur, štandardná mesačná splátka 30,- eur a štandardná úroková sadzba v zmysle platného Cenníka 1,90 % p.m./22,80%p.m. Potom nasledujú údaje k používaniu kreditnej karty v časti IV. a v časti V. „Vyhlásenie klienta“/ žalovanej je uvedený indikatívny výpočet RPMN, RPMN je 27,47 %, výška spotrebiteľského úveru 900,- eur, počet splátok 48, prvá až predposledná splátka 30,- eur, posledná splátka 21,27 eur, celkové náklady spotrebiteľa 531,27 eur, celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť 1.431,27 eur, deň splatnosti štandardnej mesačnej splátky je 15. deň v kalendárnom mesiaci a bude uvedený vo výpise a priemerná hodnota RPMN pre kreditné karty na Slovensku že je 23,98 %. V mieste určenom na podpis je uvedený len podpis žalovanej bez uvedenia, kde a kedy žalovaná podpísala tlačivo. Zástupca veriteľa podpísal tlačivo v Poprade dňa 27.12.2011.

11. Výpis z Bankomatky Quatro predložený právnym predchodcom žalobcu bol vystavený ku dňu 03.09.2021 a je v ňom uvedené zúčtovacie obdobie od 10.01.2012 do 31.08.2021. Výpis obsahuje súhrn debetných a kreditných transakcií na pôžičkovej karte realizovaných za uvedené obdobie, pričom v zmysle tohto výpisu boli na ľarchu účtu realizované debetné transakcie spolu vo výške 1.420,80 eur a v prospech tohto účtu kreditné transakcie spolu vo výške 817,56 eur. Posledné čerpanie žalovaná

uskutočnila dňa 27.07.2017. Z výpisu vyplýva, že zo sumy debetných transakcií 1.420,80 eur predstavujú reálne výbery žalovanej sumy 539,93 eur, zvyšnú sumu predstavujú účtované úroky, sankčné úroky a poplatky. Z predložených výpisov teda vyplýva, že žalovaná celkovo v období od 10.01.2012 do 31.08.2021 reálne vyčerpala sumu 539,93 eur. Posledné čerpanie, posledný reálny výber z karty žalovaná realizovala dňa 27.07.2017. Z výpisov zároveň vyplýva, že celkovo do dňa 31.08.2021 žalovaná uhradila na vrátenie úveru sumu 817,56 eur (kreditné transakcie), pričom poslednú úhradu vykonala dňa 14.06.2018.

12. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 27.12.2011 (ďalej len zákon č. 129/2010 Z. z.) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

13. Podľa § 1 ods. 8 zákona č. 129/2010 Z. z. ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

14. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

15. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

písm. f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

písm. j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

písm. k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

16. Podľa § 11 ods.1 zákona č. 129/2010 Z. z. Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

17. Podľa § 52 ods.1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 04.04.2011 spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 54 ods.1, 2, 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. V pochybnostiach o význame zmluvnej podmienky sa výklad priaznivejší pre spotrebiteľa neuplatní, ak právo na príslušnom orgáne uplatňuje právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa.

19. Podľa § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka splnením dlh zanikne.

20. Na ustanovenie § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého splnením dlh zanikne súd poukázal preto, lebo na základe výsledkov vykonaného dokazovania je toho názoru, že tie nároky, na ktoré jedine veriteľovi v danom prípade vzniklo právo a ktoré sa rovnajú len sume reálnej istiny vyplatenej žalovanej, teda bez úrokov a bez poplatkov žalovaná dávno uspokojila, jej dlh z úveru preto zanikol splnením a žalobcovi nič nedlží. Žalobca tak nemá právo na súdne vymáhanie žiadneho plnenia. Svoj názor o nevzniknutí nároku na úroky a poplatky z úveru súd opiera o nasledujúce svoje zistenia.

21. Zo žalobcom predloženého tlačiva, označeného ako „Žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro vyplýva, že v danom prípade k uzavretiu úverovej zmluvy nemalo dôjsť stretnutím obsahovo zhodných prejavov vôle zmluvných strán v tom istom mieste a čase, keďže súdu nie je zrejmé, kedy a kde žalovaná požiadala o úver, ktorý mal byť následne dňa 27.12.2011 schválený bankou. Aj v článku V bod 22 tlačiva sa uvádza, že prijatím a schválením žiadosti zo strany banky sa táto žiadosť stáva Zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. vydávanej v spolupráci s CFH. Účinnosť zmluvy je viazaná na splnenie odkladacích podmienok, ktorými sú vydanie Potvrdzujúceho listu a doručenie PIN kódu klientovi, OP, Cenník a Potvrdzujúci list sú súčasťou tejto žiadosti/zmluvy.

22. Predmetom konania je nárok žalobcu, ktorý odvíja od formulára – žiadosť o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro, ktorého účelom bolo dojednanie spotrebiteľského úveru. Nič iné strany ani netvrdili. Predmetom malo byť poskytnutie finančných prostriedkov právnym predchodcom žalobcu žalovanej bez určenia účelu ich použitia. Právny predchodca žalobcu mal poskytnúť žalovanej finančné prostriedky, ktoré mala žalovaná splácať v dohodnutých mesačných splátkach. V samotnej žiadosti o akceptáciu karty sú vo vzťahu k parametrom úveru uvedené len tri údaje, a to výška úveru 900,-eur, výška mesačnej splátky 30,-eur a výška úrokovej sadzby 1,9 % mesačne/22,80 % ročne. Žiadne ďalšie podmienky úveru, jeho náklady a podobne tam uvedené nie sú.

23. Vychádzajúc z obsahu žalobcom predložených listín mal súd za nesporné a preukázané, že predmetné strany chceli uzatvoriť zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Po preskúmaní obsahu formulára „žiadosti“ a žalobcom predložených listín súd má za to, že k dojednaniu žalobcom tvrdného úveru, ktorý by zakladal právo veriteľa na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov spolu s úrokmi a poplatkami nedošlo. Žalovanej preto v danom prípade podľa názoru súdu vznikla povinnosť vrátiť veriteľovi len to, čo od neho dostala, bez úrokov a bez poplatkov. A keďže dostala sumu 539,93 eur a vrátila sumu 817,56 eur, žalobcovi už nič nedlží.

24. Žalobcom predložené tlačivo Žiadosti, ako je to vyjadrené už aj v samotnom jeho označení (žiadosť) je žiadosťou o úver, návrhom na uzavretie zmluvy, teda najskôr žalovaná, nevedno ktorý deň žiadala o úver vo výške 900,-eur prostredníctvom tejto žiadosti, do ktorej predtlačenej časti boli dopisované jednotlivé údaje a ktorá v rámci náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere predpokladaných zákonom číslo 129/2010 Z. z. uvádzala len, že predschrátená výška úverového rámca je 900,- eur a že výška mesačnej splátky je 30,-eur. Následne malo dôjsť k schváleniu žiadosti, ktoré je vyjadrené a potvrdené podpisom zástupcu veriteľa na žiadosti dňa 27.12.2011. Z uvedeného preto vyplýva, že žalovaná mala záujem o poskytnutie peňažných prostriedkov právnym predchodcom žalobcu vo forme spotrebiteľského úveru a predložila veriteľovi formulárovú žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 900,-eur, t. j. v súlade s § 43a Občianskeho zákonníka dala návrh na uzatvorenie zmluvy veriteľovi. V súlade s § 44 Občianskeho zákonníka by bola zmluva uzatvorená okamihom prijatia jej návrhu, avšak ak prijatie návrhu obsahuje zmeny, dodatky, výhrady, obmedzenia, je odmietnutím návrhu a toto sa považuje v súlade s § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka za nový návrh, ktorý musí byť druhou stranou prijatý (v tomto prípade dlžníkom - žalovanou).

25. Podľa § 9 ods.1 zákona č.129/2010 zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak ide o bezúročný a bezpoplatkový úver (§ 11 ods.1 písm. a) cit. zákona). Súd poukazuje na to, že v tlačive žiadosti je ako výška úverového rámca uvedená suma 900,-eur a ako výška splátky suma 30,-eur, pričom na všetkých výpisoch z účtu predložených žalobcom je ako výška úverového rámca uvedená suma len 300,-eur a ako výška splátky suma len 10,-eur, pričom aj žalobca v žalobe tvrdil tieto parametre úveru, tak potom súd musí konštatovať, že žalobca v danom prípade nepreukázal platné, v písomnej forme uskutočnené (§ 9 ods.1 zákona) obsahovo zhodné dojednanie strán na takýchto základných parametroch úveru (výška úverového rámca 300,-eur, výška mesačnej splátky 10,-eur). Sám žalobca totiž v žalobe uviedol úplne iné údaje o úvere oproti návrhu žalovanej v žiadosti, keď uviedol,

že schválený úverový rámec bol v skutočnosti 300,-eur a výška mesačnej splátky 10,-eur, a tak je to uvedené aj vo všetkých výpisoch z karty. Žalobca pritom nepreukázal, nepredložil žiaden iný písomný návrh na uzavretie zmluvy (na úver 300,-eur), ani žiadne iné písomné prijatie, predložil len jediné tlačivo žiadosti/zmluvy na úver vo výške 900,-eur so splátkou 30,-eur mesačne.

26. Z uvedeného vyplýva, že zmluva, ktorú mal odsúhlasiť právny predchodca žalobcu je obsahovo iná ako je pôvodná žiadosť žalovanej o poskytnutie spotrebiteľského úveru, a preto žalobca nepreukázal, že by došlo k platnému písomnému dojednaniu úveru vo výške 900,-eur, pretože v ním predložených výpisoch už od začiatku je ako výška úveru (úverového rámca) uvádzaná suma 300,- eur. Ak teda právny predchodca žalobcu žalovanej schválil úverový rámec 300,- eur s výškou mesačnej splátky 10,-eur, tak ako to tvrdil aj žalobca v žalobe, nie je možné to považovať za prijatie návrhu predloženého žalovanou, ale za nový návrh. Keďže žalovaná tento nový návrh právneho predchodcu žalobcu písomne (§ 9 ods.1 zákona) neodsúhlasila a svojím podpisom nepotvrdila (opak žalobca nepreukázal), nemožno hovoriť o písomnom (t. j. v súlade so zákonom) uzavretí zmluvy o poskytnutí úveru vo výške 300,- eur, čo má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

27. Ak by aj bola zmluva o poskytnutí úveru písomná, aj tak by súd vyhodnotil úver ako bezúročný a bez poplatkov, a to z dôvodov, že zmluva neobsahuje zákonné náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f), j) a k), a preto sa podľa § 11 ods. 1 považuje úver za bezúročný a bez poplatkov. V zmluve chýba údaj o termíne splátok a konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a celkovo splatnej sume, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Skutočnosť, že sa jedná o revolvingový úver nezbavuje právneho predchodcu žalobcu, aby tieto náležitosti (termíny splátok, konečná splatnosť, či RPMN a celkovo splatná suma) boli súčasťou zmluvy, a to aj z toho dôvodu, že napr. RPMN nezahŕňa len úroky, ale aj ďalšie náklady spojené s týmto úverom. Súd zdôrazňuje, že zákon nepozná výnimku pri revolvingových úveroch, ktorá by umožňovala absenciu napr. RPMN priamo v zmluvnom dojednaní. Preto ak právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli Zmluvu, ktorej predmetom je spotrebiteľský úver (aj keď vo forme revolvingu), uvedená obligatórna náležitosť musí byť v Zmluve uvedená a bolo povinnosťou právneho predchodcu žalobcu, ako dodávateľa a profesionála podnikajúceho ako banka nastaviť podmienky splácania úveru tak, aby mu umožňovali vypočítať výšku RPMN. Z rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici z 10. 10. 2012 sp. zn. 17Co/215/2012, Krajského súdu v Prešove z 12. 03. 2014 sp. zn. 2Co/135/2013 a Krajského súdu v Žiline z 30. 10. 2013 sp. zn. 6Co/138/2013 vyplýva právny názor, podľa ktorého aj pri revolvingovom úvere musí byť v zmluve uvedený údaj o RPMN so zreteľom na to, že pokiaľ zákon o spotrebiteľských úveroch určil ako zákonnú náležitosť stanovenie RPMN (bez rozlíšenia, či ide o revolvingový príp. iný druh úveru), aj pri revolvingovom úvere musí byť v zmluve uvedený údaj o RPMN. To platí aj pre údaj o konečnej splatnosti či ročnej úrokovej sadzbe.

28. Indikatívny výpočet údajov uvedený v spodnej časti formulárového tlačiva žiadosti písaný malým, takmer nečitateľným písmom nie je možné považovať za platné dojednanie náležitostí zmluvy predpísaných § 9 ods. 2 zákona č.1 29/2010 Z. z. Bráni tomu ustanovenie § 53c Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak je spotrebiteľská zmluva vyhotovená písomne, predmet a cena nesmú byť uvedené menším písmom ako iná časť takejto zmluvy s výnimkou názvu zmluvy a označení jej častí. Zmluva uzatvorená v rozpore s týmto ustanovením je neplatná. Pri posudzovaní, či zmluva obsahuje náležitosti vymedzené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch tak súd zistil, že tieto náležitosti sú síce v žiadosti uvedené v článku V., avšak v rozpore s § 53c Občianskeho zákonníka. Z obsahu žiadosti podpísanej žalovanou, ktorá sa po schválení stala zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty vyplýva, že predmet zmluvy je uvedený oveľa väčším písmom ako cena, pričom v prípade poskytnutia úveru je potrebné za cenu považovať RPMN a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a v tomto prípade pri úverovom rámci 900,-eur bola celková čiastka vypočítaná na sumu 1.431,27 eur, pričom tieto údaje sú v žiadosti uvedené nepomerne menším písmom ako iná časť zmluvy a hlavne ako predmet zmluvy, ktorým bol úverový rámec vo výške 900,- eur. Niet žiadneho racionálneho a akceptovateľného argumentu aby tak významné údaje boli v časti V tlačiva predtlačené menším písmom ako sú podmienky úveru v časti III tlačiva, kde navyše mali logicky byť uvedené všetky relevantné údaje pre úver, keďže táto časť zmluvy- Podmienky úveru spotrebiteľa zaujímajú najviac a ten by zaiste relevantné údaje o úvere neočakával v malinkých písmenkách pod názvom „Vyhlásenia klienta“. Z uvedených dôvodov je potrebné zmluvu uzatvorenú v rozpore s ustanovením § 53c Občianskeho zákonníka považovať v tejto časti za neplatnú.

29. Okrem toho indikatívny výpočet údajov nemožno akceptovať aj preto, lebo ten vychádzal z predpokladu, že klient (žalovaná) vyčerpá spotrebiteľský úver dňa 01.12.2011 vo výške 900,-eur, pričom v danom prípade k akceptácii žiadosti veriteľom a uzavretiu zmluvy so žalovanou došlo až dňa 27.12.2011, navyše výška úveru podľa návrhu veriteľa mala byť v konečnom dôsledku len 300,-eur, a k samotnému čerpaniu peňažných prostriedkov (navyše nie vo výške 900,-eur) došlo až počnúc dňom 27.12.2011 (teda nie 01.12.2011 z čoho vychádzal indikatívny výpočet), čo samo osebe robí tento indikatívny výpočet z hľadiska naplnenia náležitostí v zmysle § 9 ods.2 zákona o spotrebiteľských úveroch za pochybný, nevierohodný a nepoužiteľný. Preto aj absencia uvedenia vyššie uvedených náležitostí v zmysle § 9 ods. 2 zákona v ustanoveniach zmluvy má podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. za následok, že úver čerpaný žalovanou prostredníctvom karty je bezúročný a bez poplatkov.

30. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam súd uzatvára, že zo žalobcom predložených výpisov z karty vyplýva, že žalovaná reálne prostredníctvom jednotlivých špecifikovaných debetných transakcií vyčerpala postupne sumu spolu 539,93 eur a na plnenie v prospech kartového účtu uhradila sumu 817,56 eur. Súd dôkladne preskúmal obsah výpisu z karty z hľadiska druhu debetných a kreditných položiek a dospel k záveru, že žalovaná zaplatila viac, ako jej bolo za celé obdobie trvania úverového vzťahu reálne poskytnuté. Navyše podľa výpisu z karty žalovaná posledný výber z karty realizovala dňa 27.07.2017 vo výške 15,- eur a odvtedy kartu vôbec nepoužívala. Je preto zarážajúce, že právny predchodca žalobcu napriek neplneniu si povinností zo strany žalovanej nepristúpil k blokácii karty alebo inej forme jej deaktivácie, ale ďalšie štyri roky účtoval na farchu tohto účtu nepreberné množstvo rôznych poplatkov, úrokov a úrokov z omeškania z úrokov a z poplatkov. Všetky tieto okolnosti považuje súd za tak závažné, že vedú k záveru o neprijateľnom zásahu právneho predchodcu žalobcu do oprávnených spotrebiteľských práv a záujmov žalovanej, ktorých charakter je v rozpore s ustanovením § 3 Občianskeho zákonníka. Táto skutočnosť, ako aj skutočnosť, že tento výkon práv právneho predchodcu žalobcu je v rozpore s dobrými mravmi má za následok, že súd žalobcovi nemôže poskytnúť súdnu ochranu v podobe priznania nároku na zaplatenie úrokov a poplatkov. Žalovaná teda už pred podaním žaloby zaplatila viac, ako predstavuje suma čerpaná z revolvingového úveru prostredníctvom kreditnej pôžičkovej karty, a teda jej dlh v zmysle 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka zanikol splnením, a preto súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

31. Pre úplnosť súd uvádza, že žalobca bol súdom vyzvaný ešte pred rozhodnutím súdu k otázke aplikácie § 54a Občianskeho zákonníka a uplynutiu premlčacej doby, na čo však žiadnym spôsobom nereagoval. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka účinného v čase podania žaloby premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť. Daný zákonný zákaz vo vzťahu k možnosti súdneho uplatnenia platí bez ohľadu na postoj a vôľu spotrebiteľa. Posledné čerpanie žalovanej z karty bolo dňa 27.07.2017, čo je viac ako 3 roky pred doručením žaloby súdu dňa 28.10.2021, a to aj s prihliadnutím na neplynutie lehôt počas Covidu 19. Posledná splátka hradená žalovanou bola dňa 14.06.2018, čo v nadväznosti na § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka znamená, že ak by aj bola vyhlásená mimoriadna splatnosť dlhu, tak prvou nezaplatenou splátkou odo dňa zročnosti ktorej by bolo potrebné počítať premlčaciu dobu by takisto bola splátka splatná viac ako 3 roky pred podaním žaloby, keďže pri nepreukázaní konkrétnej neskoršej splátky, pre ktorú celý dlh bol zosplatený by tu bolo treba, aj vzhľadom na pravidlo obsiahnuté v § 101 Občianskeho zákonníka stanovujúce za rozhodný okamih kedy sa právo mohlo vykonať prvý raz považovať za takú splátku splatnú najneskôr za júl 2018.

32. K uznaniu dlhu žalovanou súd uvádza, že písomné vyjadrenie žalovanej k žalobe, v ktorom uviedla, že súhlasí s nárokom na uhradenie 603,24 eur nepovažoval za platné a účinné uznanie základu a výšky celého žalobou uplatneného nároku a záväzok zaplatiť ho. Toto vyjadrenie nič nemenilo na povinnosti súdu žalobu vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti zamietnuť. Žalovaná okrem toho, že úhradu podmienila podmienkou (dohodou so žalobcom o postupnom splatení) uviedla, že nemôže vyplatiť dlh v celkovej výške a že žiada o schválenie splátkového kalendára. Navyše i keby bol uznávací prejav žalovanej formálne perfektný, Slovenská republika je v zmysle Ústavy SR právnym štátom materiálным, nie formálnym, preto aj ochrana práv (nehovoriac už o ochrane spotrebiteľských práv ako práv slabšej zmluvnej strany) aj zo strany súdov musí byť materiálна, nie len formálna. Uznanie nikdy nevzniknutého nároku na úroky a poplatky za spotrebiteľský úver vyvodzovaného zo zmluvy odporujúcej zákonu v spotrebiteľskej veci vzhľadom na princípy a príkazy spotrebiteľskej ochrany nemožno akceptovať. Európska legislatíva aj judikatúra súdov ukladá súdu povinnosť urobiť všetko, čo

je v jeho právomoci, aby spotrebiteľa nezaviazal neprijateľným plnením (viď napr. uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/365/2013 zo dňa 8. 10. 2014). Európska únia zo strany všetkých jej orgánov a inštitúcií vrátane Európskeho súdneho dvora kladie dôraz na zvýšenú ochranu spotrebiteľa všetkými vnútroštátnymi orgánmi členských štátov EÚ. Posolstvo Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru je dokonca o zvýšenej ochrane spotrebiteľa aj proti jeho vôli, ak je to na jeho prospech, lebo spotrebiteľ nie vždy všetkým veciam dobre rozumie a aplikácia právnej úpravy preto musí byť taká, aby nebola len formálnym, ale skutočným príspevkom k naplneniu ochrany spotrebiteľa. Právna úprava (viď napr. zákon o ochrane spotrebiteľa, § 3 ods. 3 či § 4 ods. 2 ale aj ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách) súdu ukladá povinnosť uskutočniť ex offo súdnu kontrolu a vyvodiť z toho dôsledky vo vzťahu k žalobe bez ohľadu na postoj spotrebiteľa. Bez ohľadu na to, že sama žalovaná nárok voči nej uplatnený nijako nerozporovala, bolo povinnosťou súdu vyplývajúcou mu z kogentných ustanovení právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa zaoberať sa tým, či uplatnený nárok z pohľadu práva obstojí a po zistení, že mu odporuje v plnom rozsahu žalobu zamietnuť. Aj v rozpore s elementárnym princípom spravodlivosti by bolo, ak by súd spotrebiteľovi, ktorý sa k sporu vôbec nevyjadrí, hoci je k tomu vyzvaný poskytol ex offo ochranu (vzhľadom na povinnosť súdu vykonať v každej jednej spotrebiteľskej veci ex offo prieskum, či nejde o neprijateľné plnenie alebo o výkon práva v rozpore s dobrými mravmi - § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a spotrebiteľovi, ktorý sa k sporu laicky vyjadrí a nárok z neznalosti uzná by ju neposkytol, hoci sa voči nemu uplatňuje plnenie nemajúce oporu v zákone, či plnenie odporujúce kogentným ustanoveniam verejnoprávneho predpisu na ochranu spotrebiteľa (zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa). Len pre zaujímavosť súd uvádza, že otázkou uznania dlhu spotrebiteľom sa zaoberal aj Krajský súd Prešov v rozsudku sp. zn. 6Co/71/2018 zo dňa 31.01.2019, proti ktorému bolo zamietnuté dovolanie Najvyšším súdom SR pod sp. zn. 7Cdo/179/2020 zo dňa 30.11.2021, v ktorom bola žalobcom spoločnosť Intrum Slovakia, s. r. o.

33. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, keď vzhľadom na zamietnutie žaloby bola v spore v celom rozsahu úspešná žalovaná, ktorá si však náhradu trov konania neuplatnila a zo spisu jej žiadne preukázateľné trovy nevyplývajú, preto súd v súlade s procesnou ekonómiou podľa čl. 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku nevyhradil rozhodnutie o výške trov konania samostatnému uzneseniu, ale rozhodol tak, že náhradu trov konania žalovanej nepriznal (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/14/2018 zo dňa 28.02.2018).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.